

بررسی رابطه بین هویت اجتماعی و مهارت‌های روانی حرکتی با سازگاری اجتماعی در آموزش پیش دبستانی کودکان

محمد راهسار

کارشناس ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه اصفهان، مدیر دبستان شهید صدراله اردشیری اداره آموزش و پرورش جره و بالاده، مسئول مکاتبات
mohamad65rahsar@gmail.com

چکیده

این تحقیق به بررسی رابطه هویت اجتماعی و مهارت‌های روانی حرکتی با سازگاری اجتماعی در آموزش پیش دبستانی دانش آموزان پایه های اول، دوم و سوم مقطع ابتدایی می پردازد. تحقیق از نوع تحقیقات بنیادی و کاربردی است و با توجه به ماهیت موضوع و اهداف پژوهش از روش همبستگی و برای جمع آوری داده ها از روش میدانی استفاده شده است. جامعه آماری مورد مطالعه در این تحقیق، شامل کلیه دانش آموزان پایه های اول، دوم و سوم مقطع ابتدایی ناحیه یک شهرستان شیراز که در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ مشغول به تحصیل می باشند که به صورت تصادفی -انتخاب گردیده اند. و از آنجا که تحقیق از نوع همبستگی است، حجم نمونه، حجم مناسبی برای پژوهش و تحلیل استنباطی داده هاست و تجزیه و تحلیل داده ها نشان میدهد که آموزش پیش دبستانی نتوانسته بود باعث تغییر معنا داری در مهارت‌های روانی - حرکتی و سازگاری های اجتماعی کودکان شود.

واژه های کلیدی: هویت اجتماعی، آموزش پیش دبستانی، یادگیری، مهارت‌های روانی - حرکتی، سازگاری اجتماعی دانش آموزان دوره ابتدایی

مقدمه

مسئله هویت دیر زمانی است که در کانون توجه اندیشمندان و محققان جامعه شناسی و مطالعات فرهنگی قرار گرفته است. هویت نه تنها ارتباط اجتماعی را امکان پذیر می کند، بلکه به زندگی افراد معنا می بخشد. هویت یابی فرایندی برای خودشناسی کنشگران اجتماعی است که معناسازی نیز به واسطه آن صورت می گیرد. هویت ها معانی کلیدی هستند که ذهنیت افراد را شکل می دهند. به واسطه هویت مردم به دیگران می گویند که چه کسی هستند و مهمتر اینکه به خودشان نیز می گویند که چه کسی هستند. شکل گیری هویت در اجتماعات گوناگون به شکل های متفاوتی شکل می گیرد. در جوامع سنتی هویت شخصی در پناه هویت اجتماعی به صورت غیر رسمی شکل می گرفت و مبتنی بر سوابق و ریشه های تاریخی گذشته بوده است (طالبی، ملکوتی، ۱۳۹۲، ص ۲). بنیان های هویتی افراد معمولا در کودکی شکل می گیرد. شرایطی که کودکان تسلطی بر عناصر هویتی خود ندارند؛ بنابراین حمایت از هویت کودک از اهمیت بالایی برخوردار خواهد بود. بدین جهت، کنوانسیون حقوق کودک، عناصر هویت کودک را شامل نام، تابعیت و ارتباط والدین در نظر گرفته و در جهت حفظ این عناصر، تکالیفی را بر دوش دولت های عضو گذارده است (اسدی، ۱۳۸۷، ص ۲۶).

از نظر جنکینز^۱، هویت اجتماعی به شیوه هایی اشاره دارد که به واسطه ی آنها افراد و جماعت ها در روابط اجتماعی خود از افراد و جماعت های دیگر متمایز می شوند. به بیان دیگر، هویت اجتماعی یک بازی رودروست هویت اجتماعی درک ما این است که چه کسی هستیم و دیگران کیستند و از آن طرف، درک دیگران از خودشان و افراد دیگر چیست (احمدی و همکاران، ۱۳۸۹، ص ۴۰).

هویت اجتماعی اساسا از طریق مقایسه های اجتماعی شکل می گیرد، مقایسه هایی که درون گروه و بیرون گروه را از هم متمایز می کند. بنابراین، اگر برای فرد جایگاه و ویژگی هایی تعریف شود که تنها در مقایسه با دیگران و در ارتباط با دیگران معنا یابد، هویت اجتماعی او تعریف شده است. مفهوم اجتماعی، دال بر وجود مجموعه رفتارهای سازمان یافته چند گروهی است که لحاظ اجتماعی به صورتی یکسان و مشابه انجام می گیرند و شناسایی هویت های اجتماعی تلاشی است برای تحلیل الگوهای تکرار پذیر کنش ها و نگرش های گروهی (عبدالحسنی، حقیقتیان، ۱۳۹۴، ص ۳۴). هویت اجتماعی بالا در زنان موجب می شود که آنان در کنش اجتماعی بیشتری داخل شوند، جرات مقابله با جرایم علیه خود را پیدا کنند و با درک این توانمندی در خود، احساس امنیت بیشماری نمایند، در واقع با تقویت ابعاد اجتماعی شخصیت زنان و دختران جامعه، اندوخته عاطفی، جسارت زندگی و مقابله با رویدادها در آنها افزایش می یابد (شایگان، رستمی، ۱۳۹۰، ص ۱۵۲). از جمله آثار بحران و ضعف هویت، بیکاری و فقر، اعتیاد و فحشا، عدم کارایی نظام تربیتی، ضعف وجدان کار نیروی انسانی و گسست بین نسلی است که در آن شرایط، فرد از فردیت خود و موجودیتش احساس بدی پیدا می کند که بی اعتمادی، منفی بافی و جامعه گریزی پیامد آن است (معیدفر، ۱۳۸۵، ص ۳۶). نوجوانان و جوانان قشر عظیمی از جمعیت کشورها به ویژه کشور ما را تشکیل می دهد که در پویایی و تداوم حیات اجتماعی یک ملت و رشد و پیشرفت همه جانبه آن نقش به سزایی ایفا می کنند، از این رو توجه به ایشان و شناخت وضع مسائل و مشکلات آنان سرلوحه بسیاری از برنامه ها اقدامات و فعالیت های مسئولین مربیان و والدین را تشکیل می دهد. اگر جوانان و نوجوانان به خوبی شناخته شوند و از ظرفیتهای ذهنی و جسمی آنان به درستی بهره برداری

¹ Jenkins

گردد و مسائل ایشان در زمینه های مختلف به دقت مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد آنگاه قادر خواهیم بود که زمینه ارتقای اخلاقی، اعتقادی، علمی و هنری آنان را به نحو مطلوبی فراهم سازیم (صفرنژاد، ۱۳۸۸).

موفقیت کودکان در مدرسه تا حدودی به رویدادهایی بستگی دارد که آنها قبل از ورود به مدرسه تجربه کرده اند. آمادگی کودکان برای ورود به مدرسه و موفقیت بعدی آنها در تحصیل، با جنبه های مختلف رشد آنها مرتبط است. عواملی از قبیل رشد جسمی، اجتماعی، شناختی، دانشی و چگونگی یادگیری در تعیین موفقیت آنها در مدرسه نقش دارند. در گذشته، عقیده بسیاری بر این بود که ورود کودکان به دبستان، آغاز یادگیری و شکوفایی آنها در همه ابعاد رشد است. اما امروزه در پرتو تلاش صاحب نظران مختلف، مسیر تفکر و برنامه ریزی به سمت بارور کردن آموزش های پیش از دبستان، به عنوان پیش نیاز ورود کودکان به مدرسه، تغییر کرده است. مهارت های روانی حرکتی شامل ترکیبی از فعالیت های جسمی و ذهنی هستند و به فعالیت های روانی حرکتی اشاره دارد؛ به عبارت دیگر فعالیت های ذهنی که بر فعالیت های حرکتی تاثیر دارند و یا برعکس فعالیت های حرکتی که بر فعالیت های ذهنی تاثیر می گذارند در کنار یکدیگر فعالیت روانی حرکتی را تشکیل می دهند و نیز میزان چیرگی افراد در این فعالیت، سطح مهارت روانی حرکتی آنها را نشان می دهد. همچنین اصطلاح روانی حرکتی در برگیرنده همه حرکات ارادی قابل مشاهده انسان است (عابدی، طالبی پور، ۲۰۱۴).

از سوی دیگر مهارت های اجتماعی نیز با مهارت های روانی حرکتی ارتباط تناتنگ و نزدیکی دارند و جنبه مهمی از تحول کودک محسوب می شوند. سازش یافتگی اجتماعی معمولاً در اصطلاحات نقش های اجتماعی، عملکرد نقش، درگیر شدن با دیگران و رضایت با نقش های متعدد مفهوم سازی شده است. بنابراین منظور از سازش یافتگی اجتماعی، رابطه ای است که میان فرد و محیط او، به ویژه محیط وجود دارد و به او امکان می دهد تا نیازها و انگیزه های خود را پاسخ گوید. فرد زمانی از سازش یافتگی بهره مند است که بتواند میان خود و محیط اجتماعی اش رابطه سالم برقرار و انگیزه های خود را ارضا کند، در غیر این صورت او را سازش نایافته قلمداد می کنیم (مفاخری، ۲۰۱۶).

نتایج پژوهش های متعددی تاثیر آموزش پیش دبستانی بر مهارت های روانی حرکتی و سازش یافتگی اجتماعی را تایید می کند. سلیمانی و نوروزی، حکیمی منش، تشکری، مژدهی و معین، در مطالعات خود تاثیر آموزش پیش دبستانی بر مهارت های روانی حرکتی را بررسی کردند، آنها دریافتند که بین آموزش های پیش دبستانی و مهارت های روانی حرکتی همبستگی بالایی وجود دارد (محمد نژاد، یکانی زاده، ۱۳۹۵). پژوهش های دیگری نیز در سال های اخیر در زمینه تاثیر آموزش پیش دبستانی بر سازش یافتگی اجتماعی انجام شده است. نتایج پژوهش های میرزاده، اسحاق نیا، سعیدی زاده، کرمی و هیبت الهی، بیرشک و مرادی، نشان داد دانش آموزانی که پیش دبستانی رفته بودند در مقایسه با دانش آموزانی که پیش دبستانی را تجربه نکرده بودند، سازش یافتگی اجتماعی بهتری دارند (جنسین، ۲۰۱۲). در پژوهشی که ممبینی نیا (۱۳۹۳) تحت عنوان بررسی رابطه بین سبک های دلبستگی هویت با سازگاری اجتماعی در نوجوانان دبیرستانی شهرستان ایذه انجام داد دریافت که از میان متغیرهای سبک های دلبستگی و هویت تنها هویت است که می تواند سازگاری اجتماعی را پیش بینی نماید. از این رو، پژوهش حاضر با هدف تعیین ارتباط بین هویت اجتماعی و مهارت های روانی حرکتی با سازگاری اجتماعی در آموزش پیش دبستانی انجام گرفت.

روش شناسی

پژوهش حاضر، یک پژوهش پس رویدادی (علی مقایسه ای) است. در این نوع پژوهش پژوهشگر با توجه به متغیر وابسته به بررسی علل احتمالی وقوع آن می پردازد (از معلول به علت احتمالی پی می برد) و علت به دلیل خصیصه ای بودن و یا خارج بودن از کنترل محقق قابل دستکاری نیست (سرمد و همکاران، ۱۳۷۹).

در این پژوهش، دو گروه از دانش آموزان کلاس های اول، دوم و سوم دبستان انتخاب می شوند و ابزارهای پژوهش بر روی آنها اجرا می گردد. یک گروه کسانی هستند که آموزش پیش دبستانی را در مهدکودک یا آمادگی گذرانده اند و گروه دوم، هیچ گونه آموزش رسمی قبل از دبستان نداشته اند. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان سال های اول، دوم و سوم دبستان ناحیه ۱ شیراز می باشد که در سال تحصیلی ۹۷-۹۶ مشغول به تحصیل می باشند. گروه نمونه شامل ۳۲۹ دختر و پسر - است که ۱۶۰ نفر آنها دارای تجربه پیش دبستان و ۱۶۰ نفر فاقد تجربه پیش دبستانی هستند. روش نمونه گیری، تصادفی طبقه ای می باشد. نمونه های این پژوهش براساس سه منطقه شمال، مرکز و جنوب شهر انتخاب شدند. ابتدا از بین جامعه آماری افرادی که ویژگیهای دو گروه را دارا هستند انتخاب شده و از بین این افراد به صورت تصادفی دو گروه نمونه انتخاب شدند و مورد ارزیابی قرار گرفتند.

ابزار پژوهش

۱- پرسشنامه هویت اجتماعی: این پرسشنامه که توسط دالیگر (۱۹۹۵) طراحی و تنظیم شده است حاوی هفتاد سوال می باشد. ضریب پایایی این پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ معادل (۰/۷۷) به دست آمد.

۲- آموزش رشد حرکتی لینکلن - ازرتسکی: برای سنجش مهارتهای روانی - حرکتی از آزمون لینکلن ازرتسکی استفاده شده است. این آزمون به منظور ارزیابی توانایی حرکتی سنین ۵ تا ۱۴ سال طراحی شده است. این مقیاس به صورت انفرادی اجرا شده و دارای ۳۶ ماده است و مهارتهای حرکتی گوناگون مانند مهارت انگشتان، هماهنگی چشم دست، فعالیتهای عضلات بزرگ دستها، بازوها، پاها و تنه را مورد بررسی قرار می دهد (فلاح، ۱۳۷۶). برای بررسی پایایی این آزمون از روش دو نیم کردن بهره گرفته شده است و ضریب پایایی با استفاده از فرمول اسپیرمن براون برای پسران ۹۶٪ و برای دختران ۹۷٪ است. درخصوص روایی به وسیله هیأت داوران از ۸۵ ماده ۳۶ ماده انتخاب شد. همبستگی کلی نمرات با سن در پسران ۸۷ به دست آمده است (فلاح، ۱۳۷۶).

۳ - پرسشنامه رفتار سازشی (ABIC): این پرسشنامه در سال ۱۳۶۹ توسط احمدی در دانشگاه تربیت مدرس بر اساس مقیاس Adaptive Behaviour Inventory for children ساخته شده است و در پژوهش وی جهت اندازه گیری میزان رفتارهای سازگاری اجتماعی کودک در دوره ابتدایی بکار رفته است. این ابزار توسط ابراهیمی در سال ۷۲ در پژوهشی تحت عنوان «تاثیر اشتغال مادر در سازگاری دختران پایه پنجم ابتدایی شهر تهران» در دانشگاه تربیت معلّم استفاده شده است. (احمدی، ۱۳۶۹) ۱ و ۲، این پرسشنامه از ۴۷ سوال سه گزینه ای تشکیل شده است که به گزینه های آن نمرات ۰، ۱ و ۲ تعلق می گیرد و مجموع نمرات حاصله به عنوان معیار سازگاری اجتماعی کودک در نظر گرفته می شود. حداقل و حداکثر نمره ای که آزمودنی می تواند در این مقیاس بدست آورد، صفر تا ۹۴ است. سازنده پرسشنامه (احمدی، ۱۳۶۹)، اعتبار آن را از طریق اعتباریابی محتوا و به وسیله متخصصان تایید نموده است و همبستگی بالایی بین نمرات متغیرهایی که جهت اندازه

گیری آنها مقیاس کمی تهیه شده، دیده شده است. ابراهیمی (۱۳۷۲) نیز به شیوه دو نیمه کردن آزمون (فرد و زوج) و با استفاده از فرمول آلفای کرونباخ، ضریب پایایی ۶۷٪ را بدست آورده است.

روش اجرای پژوهش

پس از اخذ مجوز لازم از سازمان آموزش و پرورش منطقه چند مدرسه انتخاب شدند. از بین این مدارس دانش آموزان دارای تجربه پیش دبستانی و دانش آموزان فاقد تجربه پیش دبستانی جدا شدند و از بین آنها به طور تصادفی گروههای نمونه انتخاب شدند و آزمون مهارتهای حرکتی لینکلن ازرتسکی اجرا گردید. سپس پرسشنامه سارشی رفتار کودک به والدین آنها داده شد تا آن را تکمیل نمایند. سپس داده ها جمع آوری و تجزیه و تحلیل شد.

روشهای آماری

برای تجزیه و تحلیل داده ها از دو روش استفاده شد. در روش توصیفی، فراوانی و درصد جنسیت آزمودنیها و میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش را در دو گروه مورد استفاده قرار گرفته است. در روش استنباطی از T مستقل برای بررسی تفاوت میانگین ها و روش همبستگی پیرسون استفاده شد.

الف) اطلاعات جمعیت شناختی

اطلاعات عمومی مربوط به گروههای پژوهشی (کودکانی که تجربه آموزش پیش دبستانی داشته اند و کودکانی که تجربه پیش دبستانی نداشته اند) که از پرسشنامه ها بدست آمده اند در جداول زیر بیان شده اند:

جدول شماره ۱ توزیع فراوانی آزمودنیها بر حسب جنسیت

جنسیت	پسر	دختر	کل
شاخص آماری			
تعداد	۱۶۰	۱۶۰	۳۲۰
درصد	۵۰	۵۰	۱۰۰

جدول شماره ۱ نشان می دهد که ۵۰ درصد آزمودنی ها پسر و ۵۰ درصد دختر هستند.

جدول شماره ۲ توزیع فراوانی آزمودنیها بر حسب گروه آموزش دیده و آموزش ندیده

گروهها	تعداد	درصد
آموزش دیده	۱۶۰	۵۰
آموزش ندیده	۱۶۰	۵۰
جمع کل	۳۲۰	۱۰۰

اطلاعات جدول شماره ۲ نشانگر این است که ۵۰ درصد آزمودنیها تجربه پیش دبستانی داشته اند، در حالی که ۵۰ درصد از آنها دوران پیش دبستانی را تجربه نکرده اند.

جدول شماره ۳ توزیع فراوانی آزمودنیها بر حسب سن

درصد	تعداد	شاخص آماری سن
۲۷/۸	۸۹	۷
۴۱/۶	۱۳۳	۸
۲۹/۷	۹۵	۹
۰/۹	۳	بی پاسخ
۱۰۰	۳۲۰	کل

اطلاعات جدول شماره ۳ حاکی از این است که ۲۷/۸ درصد از آزمودنیها در سن ۷ سال، ۴۱/۶ درصد از آزمودنی ها در سن ۸ سال، ۲۹/۷ درصد نیز در سن ۹ سالگی به سر می برند. ۳ نفر نیز سن خود را مشخص نکرده اند.

جدول شماره ۴ توزیع فراوانی آزمودنیها بر حسب کلاس

درصد	تعداد	شاخص آماری کلاس
۱/۲۸	۹۰	اول
۴۱/۶	۱۳۴	دوم
۲۸/۱	۹۰	سوم

از اطلاعات جدول شماره ۴ چنین برمی آید که ۹۰ نفر از دانش آموزان در کلاس اول معادل ۱/۲۸ درصد (و ۹۰ نفر در کلاس سوم) معادل ۲۸/۱ درصد (۱۳۴ نفر در کلاس دوم) معادل ۴۱/۶ درصد مشغول به تحصیل هستند. علاوه بر این ۶ نفر از دانش آموزان نیز مشخص نکرده اند در چه کلاسی در حال تحصیل می باشند.

یافته ها

در این قسمت از پژوهش تحلیل‌های تبیینی مربوط به فرضیه های پژوهش ارائه می گردد:

فرضیه ۱: بین دانش آموزانی که تجربه آموزش پیش دبستانی داشته اند با دانش آموزانی که چنین تجربه ای نداشته اند در هویت اجتماعی تفاوت معنی دار وجود دارد. برای بررسی این فرضیه نگاهی به جدول شماره ۹ می اندازیم.

جدول شماره ۵ مقایسه میانگینهای گروه آموزش دیده و آموزش ندیده در هویت اجتماعی

سطح معناداری	درجه آزادی	آزمون t	انحراف استاندارد	میانگین	شاخص آماری متغیرها
۰/۲۷	۳۱۸	-۱/۰۹۹	۲۱/۳	۷۹/۷۱	آموزش ندیده
			۲۲/۵۱	۸۲/۴۰	آموزش دیده

همانطور که در جدول می بینیم میزان t ، $۱/۰۹۹$ - می باشد. و سطح معنی داری آن برابر $۰/۲۷$ بنابراین برطبق یافته ها تفاوت بین دو گروه در این متغیر معنی دار نیست و فرضیه رد می شود. به عبارت دیگر آموزش پیش دبستانی باعث تغییر معنادار در هویت اجتماعی دانش آموزان نشده است.

فرضیه ۲: دانش آموزانی که تجربه های آموزش پیش دبستانی داشته اند نسبت به دانش آموزانی که چنین تجربه ای نداشته اند، سازگاری اجتماعی بیشتری دارند. جدول ۶ شاخصهای آماری مربوط به این متغیر را ارائه می کند.

جدول شماره ۶ مقایسه میانگین های مهارتهای روانی حرکتی در دو گروه

سطح معناداری	درجه آزادی	آزمون t	انحراف استاندارد	میانگین	شاخص آماری متغیرها
۰/۹۳	۲۷۸	۰/۰۸۵	۲۸/۸۳	۲۶/۵	آموزش ندیده
			۲۸/۹۹	۲۶/۲	آموزش دیده

جدول فوق نشان می دهد که آزمون t برای مقایسه دو گروه آموزش دیده و آموزش ندیده در متغیر مهارتهای روانی حرکتی $۰/۰۸۵$ و سطح معناداری $۰/۹۳$ می باشد لذا در متغیر مهارتهای روانی حرکتی نیز بین دو گروه تفاوت معناداری وجود ندارد و فرضیه رد می شود. به عبارت دیگر آموزش پیش دبستانی تغییر معناداری در مهارتهای روانی حرکتی ایجاد نمی کند.

فرضیه ۳: از لحاظ مهارت‌های روانی - حرکتی بین دختران و پسرانی که آموزش پیش دبستانی را گذرانده اند تفاوت معنی داری وجود دارد.

جدول شماره ۷ مقایسه میانگینهای دختران و پسران آموزش دیده

متغیرها	شاخص آماری	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون t	درجه آزادی	سطح معناداری
دختر	۸۰	۱۸/۶۸	۱/۳۶۷-	۱۴۲/۰۹	۰/۱۷	
	۸۴/۸۷	۲۵/۷۵				
پسر						

با مشاهده جدول درمی یابیم که آزمون t برای مقایسه این دو گروه ۱/۳۶۷- است و سطح معنی ۰/۱۷ می باشد. لذا نتیجه این است که بین دختران و پسران آموزش دیده در مهارت‌های روانی حرکتی تفاوت معناداری وجود ندارد و این فرضیه رد می شود. از لحاظ مهارت‌های روانی حرکتی بین دختران و پسرانی که آموزش پیش دبستانی ندیده اند - تفاوت معنی دار وجود دارد.

جدول شماره ۸ مقایسه میانگینهای دختران و پسران آموزش ندیده در متغیر هویت اجتماعی

متغیرها	شاخص آماری	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون t	درجه آزادی	سطح معناداری
دختر	۷۴/۸۷	۱۹/۹۱	۲/۹۰۱-	۱۵۸	۰/۰۰۴	
	۸۴/۴۳	۲۱/۷				
پسر						

بر طبق جدول آزمون t معادل ۲/۹۰۱- و سطح معناداری ۰/۰۰۴ می باشد که نشانه معنادار بودن تفاوتها است. بنابراین بین دختران و پسران آموزش ندیده در هویت اجتماعی تفاوت معنادار وجود دارد و لذا فرضیه تایید می شود.

فرضیه ۴: از لحاظ سازگاری اجتماعی بین دختران و پسرانی که آموزش پیش دبستانی را گذرانده اند تفاوت معنادار وجود دارد.

جدول شماره ۹ مقایسه میانگینهای دختران و پسران آموزش دیده در سازگاری اجتماعی

متغیرها	شاخص آماری	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون t	درجه آزادی	سطح معناداری
آموزش ندیده	۲۳/۷۱	۲۹/۶۸	-۰/۹۹۳	۱۴۱	۰/۳۲	
آموزش دیده	۲۸/۵۳	۲۸/۳۴				

در جدول فوق می بینیم که t برابر با $-۰/۹۹۳$ و سطح معناداری $۰/۳۲$ می باشد. بنابراین بین دختران و پسران آموزش دیده تفاوت معناداری در سازگاری اجتماعی وجود ندارد و این فرضیه رد می شود. از لحاظ سازگاری اجتماعی بین دختران و پسرانی که آموزش پیش دبستانی ندیده اند تفاوت معنادار وجود دارد.

جدول شماره ۱۰ مقایسه میانگینهای دختران و پسران آموزش ندیده در سازگاری اجتماعی

متغیرها شاخص آماری	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون t	درجه آزادی	سطح معناداری
دختر	۳۰/۳۶	۲۵/۸۷	-۲/۴۸۴	۱۳۵	۰/۰۱۴
پسر	۳۲/۳۷	۳۰/۴۴			

همانطور که در جدول مشاهده می شود آزمون t برابر با $-۲/۴۸۴$ و سطح معنی داری آن $۰/۰۱۴$ می باشد. بنابراین تفاوت بین دختران و پسران در گروه آموزش ندیده معنادار است و فرضیه تایید می شود.

نتیجه گیری

این پژوهش که با هدف بررسی رابطه بین هویت اجتماعی و مهارتهای روانی حرکتی با سازگاری اجتماعی انجام گرفت، به دنبال پاسخ گویی به این سوال بود که آیا بین هویت اجتماعی و مهارتهای روانی حرکتی با سازگاری اجتماعی رابطه ای وجود دارد؟ همانطور که مشاهده شد فرضیه اول این پژوهش تایید نشد. به عبارتی آموزش پیش دبستانی نتوانسته بود باعث تغییر معناداری در هویت اجتماعی کودکان شود. جالب اینکه گروه آموزش ندیده در هویت اجتماعی در مقایسه با گروه آموزش دیده نمره بالاتری کسب کردند. قاعدتاً بایستی این گونه باشد که کودکان دارای تجربه پیش دبستانی از هویت اجتماعی بهتری برخوردار باشند اما نتایج این پژوهش چیز دیگری را نشان می دهد. ولی با این حال به صرف نتایج یک پژوهش نمی توان نظام آموزشی پیش دبستانی را زیر سوال برد بلکه لازم است براساس پژوهشهای دقیق که از روش شناسی علمی برخوردار باشند و مهمتر اینکه از دل یک تئوری مشخص بیرون بیایند به نتیجه گیری موثق دست یافت. سپس براساس تکرار این پژوهشها به تدوین راهکارهای مناسب و یا تجدید نظر در محتوای مطالب آموزش پرداخت. نتایج حاصل نشان داد که تفاوت معناداری در مهارت های روانی حرکتی بین دانش آموزان پیش دبستانی رفته و نرفته وجود دارد. به عبارتی آموزش پیش دبستانی نتوانسته

بود باعث تغییر معناداری در مهارت های روانی حرکتی کودکان شود و این نتیجه همسو با یافته های سلیمانی و نوروزی، حکیمیمنش، تشکری است. در سازش یافتگی اجتماعی نیز تفاوت معناداری بین دانش آموزان پیش دبستانی رفته و نرفته مشاهده شد. به عبارت دیگر تجربه پیش دبستانی در سازش یافتگی اجتماعی کودکان تفاوت معناداری ایجاد کرده است و این نتیجه همسو با یافته های میرزاده، اسحاق نیا، سعیدی زاده است.

همانطور که گفته شد آموزش پیش دبستانی منجر به افزایش مهارت ها و سازش یافتگی اجتماعی گردید که نشانگر امکان تجارب حسی، حرکتی و ذهنی و اثرهای مطلوب آن بر روند تحول مهارت های روانی حرکتی و سازش یافتگی کودکان است؛ بنابراین رعایت این اصول برای دست اندرکاران تعلیم و تربیت، می توانند نتایج مهمی در برداشته باشد.

منابع

- اسدی، لیلا سادات (۱۳۸۷)، حق کودک بر هویت، مجله فقه و حقوق خانواده، شماره ۴۹.
- شایگان، فریبا؛ رستمی، فاطمه (۱۳۹۰) هویت اجتماعی احساس امنیت (مطالعه موردی زنان تهران) دوره ۳، شماره ۹، صفحه ۱۸۲-۱۴۹.
- صفر نژاد، فریبا. (۱۳۸۸). تاثیر ناسازگاری والدین بر رشد اجتماعی فرزندان ، پایان نامه منتشر نشده، دانشگاه پیام نور، کاشمر.
- طالبی، ابوتراب؛ ملکوتی، معراج السادات (۱۳۹۲)، مساله هویت در کودکان بدون شناسنامه، فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه رفاه و توسعه اجتماعی، شماره ۱۸، بهار ۹۳.
- عبدالحسینی، اشرف؛ حقیقتیان، منصور. (۱۳۹۴). بررسی عوامل اجتماعی موثر بر هویت اجتماعی (مورد مطالعه: جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله ی شهر اصفهان)، فصلنامه مطالعات جامعه شناختی جوانان، سال ششم، شماره هجدهم، صفحات ۵۲-۳۳.
- گل محمدنژاد، غلامرضا؛ یکانی زاد، امیر. (۱۳۹۶) مقایسه مهارت های روانی و حرکتی و سازش یافتگی اجتماعی در دانش آموزان پیش دبستانی رفته و نرفته ، فصلنامه سلامت روانی کودک- دوره چهارم، شماره ۱.
- ممینی نیا، یوسف (۱۳۹۳)، بررسی رابطه بین سبک های دل بستگی، هویت با سازگاری اجتماعی در نوجوانان دبیرستانی شهرستان ایزه در سال تحصیلی ۸۸-۱۳۸۷، کنفرانس بین المللی علوم رفتاری و مطالعات اجتماعی، موسسه مدیران ایده پرداز پایتخت ویرا.
- Abdi s, talebi por n. motor learning and development the basis of physical, spiritual and mental health requirement (specially for preschool coaches). First edition. Rasht: abdi; 2014, pp: 57-59.
- Jensen e. minds with brain in the mind. New York: ascd; 20۱۲, pp:96-98.